

Víctima de l'ampliació de l'aeroport del Prat, La Ballena Alegre mor després de 47 anys d'història. Rere el tancament del càmping més antic de Catalunya, el turisme itinerant en aquesta zona toca fons. Mentrestant, els professionals demanen amb urgència solucions per a un sector que, malgrat tenir una dinàmica forta, vol créixer i no pot.

Mor el càmping?

El passat 1 d'octubre tancava definitivament les portes el càmping La Ballena Alegre, a Viladecans (Baix Llobregat). Amb aquest, no solament mor la nostàlgia del que va ser el primer càmping de Catalunya, sinó que desapareix un dels darrers espais per a campistes a l'àrea del sud de Barcelona. La Ballena Alegre ha deixat de somriure des de l'autovia de Castelldefels per complir amb la sentència d'expropiació que AENA havia penjat del seu coll. És la darrera víctima del turisme itinerant que s'ha cobrat el projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat, que ja ha deixat altres "cadàvers" al darrere, com els mítics La Tortuga Ligera, El Toro Bravo o Cala Gogó, fills d'un nou tipus de lleure que el càmping va inventar per a Catalunya amb la seva obertura l'any 1958. D'aquesta manera mor tot el sector del càmping del sud de Barcelona, que va arribar a comptar amb catorze càmpings, la majoria de primera categoria, que oferien més de 35.000 places. A partir d'ara, només hi quedarà el càmping 3 Estrellas, a Gavà. La seva ubicació l'ha salvat de la purga aeroportuària.

Pèrdua de places. El cas de La Ballena Alegre posa en evidència les mancances d'un tipus de turisme que vol -i, de vegades, pot- anar a l'alça, però que necessita "ajudes i facilitats de l'administració, a més d'una legislació coherent que permeti l'establiment de nous terrenys per a aquest tipus d'oferta turística", com indica Joan Mata, president del Gremi de Comerciants del Ca-

ravaning de Catalunya. Durant l'any passat, la xifra estimada d'establiments oberts arreu de l'estat era de 727, una quarta part dels quals es concentra a Catalunya, una situació que queda molt lluny dels 12.000 càmpings existents a França, la majoria d'ells municipals.

Davant les alarmants xifres, els especialistes miren cap a la Generalitat buscant alguna solució. Aprofitant l'acte d'inauguració del Saló del Caravaning, que enguany compleix les noces d'argent, el conseller de Turisme, Josep Hugué, admetia que era conscient de la "pèrdua de places del sector" i assegurava que manté una estreta col·laboració amb la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques "per estudiar en quins paratges de Catalunya és possible ofertar el sòl necessari per ampliar aquest tipus de negoci". Mentrestant, Josep Maria Ordeix, president del certamen, pronostica que "en només cinc anys el sector podria doblar la seva xifra de negocis, sempre que l'administració perdi la por a un barraquisme que ja no existeix i que, avui dia, ha quedat completament obsolet". I, de retruc, fa una picada d'ullet als municipis perquè hi confiïn, recordant que els terrenys cedits per a la construcció de càmpings o ciutats de vacances són un bé mòble, és a dir, que no queda compromès en un futur, com s'ha pogut comprovar amb l'expropiació de terrenys per a l'ampliació de l'aeroport del Prat.

Una casa amb rodes. A Europa, ja fa anys que el caravaning s'ha consoli-

En el taller "Territori i economia a l'Euram. Riquesa, infraestructura i polítiques regionals" i sota la consabuda premissa que "la situació de les infraestructures de l'Euram no es correspon als fluxos reals i potencials", tal com va destacar Boira, els participants van identificar les debilitats, les amenaces, els punts forts i les oportunitats de la xarxa ferroviària, aeroportuària i de carreteres.

Violeta Tena

"les comunitats autònomes pobres tinguen més recursos per capita que les riques" a costa del que aquestes últimes aporten a l'estat. El catedràtic de la UB es va mostrar partidari d'implantar un "principi d'ordinalitat" en el finançament, açò és, que les comunitats autònomes més pobres no superen les més riques. "Amb els diferents sistemes d'anivellament s'han de reduir les diferències entre comunitats autònomes, però no han d'acabar igualant-se, perquè, si no, estem matant els incentius", va explicar.

EL TEMPS El del càmping és un sector amb molt de futur, però que reclama l'atenció de l'administració.

dat com un tipus de turisme alternatiu. És senzill, doncs, trobar viatgers que realitzen els seus trajectes amb caravanes o autocaravanes i passen la nit a les anomenades "àrees de pernoctació", zones d'estacionament i descans on poder fer el canvi d'aigües i aparcar per dormir. El problema sorgeix quan aquests turistes europeus arriben a casa nostra. A Ca-

talunya només hi ha nou àrees de pernoctació, una xifra irrisòria si la comparem amb les 6.000 de la veïna França o les 1.450 d'Alemanya. Tot i les iniciatives preses per l'Ajuntament de Barcelona en aquesta matèria, l'oferta és molt escassa. D'aquí prové la preocupació dels professionals per la desaparició de la zona de càmpings del Barcelonès Sud

que, fins al moment, intentaven suplir aquesta mancança i donar allotjament als caravanistes estrangers que volien visitar Barcelona de passada sense haver de marxar gaire lluny.

El tancament de diferents àrees de càmping i la manca d'infraestructures de qualitat per al turista de caravana han provocat una inquietud constant per trobar una solució satisfactòria per a un sector que ha de ser capaç de reinventar-se per no perdre's les noves oportunitats obertes pel turisme euro-Des del Govern català, el conseller Huguet espera que l'elaboració dels nous plans d'ordenació territorial posin nous terrenys a disposició "d'empresaris que vulguin jugar al joc d'un càmping d'alta qualitat". Mentre no arriba la solució, els darrers campistes de la zona de l'autovia de Castelldefels, la pionera del sector, busquen una nova zona on passar el temps de lleure en plena natura. Encara que ja no sigui a deu minuts de Barcelona ni amb els avions sobrevolant els seus caps.

Laura de Andrés

Breus

La fusió de les caixes basques, postposada pel PSE

La fusió de la BBK, Kutxa i Vital, les tres caixes basques, ha quedat paralitzada. Els tres presidents de les caixes, Irala, Etxepare i Gregorio Rojo, havien acordat un projecte concret que ja havia estat validat pel Banc d'Espanya, el Ministeri d'Economia i la CNMV. Pretenien crear una gran caixa per competir en el mercat financer espanyol i europeu. Però, des d'un primer moment, el sector antibasquista del PSE d'Àlaba i el PP de tot el País Basc van creure que aquesta era una operació al darrere

Xabier de Irala, president de BBK.

de la qual es trobava el Govern d'Ibarretxe. Així, a darrera hora, els socialistes alabesos han aturat el procés, al·legant que el projecte encara no està prou definit socialment i econòmicament, i que s'ha creat una polèmica política.

Tornem-hi, amb el cava. El sector té por a un nou boicot

La reacció que ha provocat l'aprovació de l'Estatut en alguns sectors socials i polítics espanyols fa témer el sector del cava un "nou boicot" al consum d'aquest producte. El president de la Confraria del Cava, Pere Bonet, ja alerta que "segur que per-

drem vendes, però podem recuperar-les en altres llocs". Arran de la polèmica de Madrid 2012, el sector assegura que va perdre un 10% de les vendes a Madrid, i que el consum de cava a l'estat es va reduir un 1,3% entre el novembre del 2004 i el gener del 2005. Per intentar evitar el boicot, els cavistes ja han anunciat que contractaran campanyes d'imatge.

La hipoteca lliga encara més els catalans

Dues de cada tres famílies de Catalunya que paguen una hipoteca no poden estalviar. A més, un 20% de les llars dediquen la seva nòmina a pagar deutes. Són dades d'un estudi de l'Agència Catalana de Consum, que revelen també que el 78% de la població necessita

DOMÈNEC UMBERT

fer ús de les targetes de crèdit. El conseller de Consum, Josep Huguet, considera que la capacitat adquisitiva dels catalans és menor que la de la resta d'espanyols, a causa del major cost de vida i uns peatges generalitzats.